

Amigues i amics tonencs,

Introducció

Volia escriure aquesta carta el passat dilluns 2 d'octubre, l'endemà del referèndum, per valorar la jornada, la participació, els resultats, etc. Però no em vaig veure amb cor. No sabia descriure la sensació, fruit dels nervis, l'adrenalina, la feinada, la incertesa de les setmanes prèvies al referèndum, agreujats pel cansament, l'estrès i el nerviosisme dels dies 30 i 1; la commoció per unes imatges brutals que mai no hauria pensat que les pogués veure i viure, al segle XXI, a casa nostra, ja que els catalans som gent pacífica i de diàleg!; l'immens sentiment d'admiració i gratitud per l'actitud, el compromís i l'enorme implicació de tantíssima gent, tant en els dies previs com durant tot el dia 1, en què centenars de tonencs no es van moure del col·legi des de les 5 del matí fins a les 11 de la nit; la satisfacció perquè el referèndum es va poder dur a terme després que el govern espanyol havia assegurat repetidament que no es faria (de fet, encara diuen que no s'ha fet!!), amb una participació molt alta malgrat tots els obstacles que ens van posar; l'eufòria pel resultat, que certifica –el referèndum es feia, no ho oblidem: per comptar-nos!- que la majoria dels ciutadans de Catalunya som partidaris de la independència; una alegria, però, tenyida amb la tristesa, la ràbia i la impotència per la repressió violenta i desproporcionada de les forces policials espanyoles contra persones innocents i pacífiques que només duïen una papereta a la mà per posar-la en una urna.

Resultats a Tona

Aquí teniu el resultat del referèndum a Tona. Cal dir que, com que hi havia cens universal, pot ser que alguns tonencs votessin en altres pobles, i que algunes persones de fora de Tona ho fessin aquí:

CENS	VOTS	SÍ	NO	NULS	BLANCS	FERITS
6.047	4.003	3.756 (94%)	166(4,1%)	49(1,2%)	32(0,7%)	0

I ara què?

Pel que us deia al començament, he escrit aquesta carta 4 o 5 vegades; en tinc diverses versions. I com que últimament tot va a una velocitat increïble, quan la tenia escrita hi havia esdeveniments nous que n'invalidaven el text. Però arran dels darrers fets, m'he proposat d'escriure-us les reflexions següents i fer-vos arribar la carta ben ràpid, esperant que quan la llegiu encara tinguin validesa. I ho faig avui, que justament fa 40 anys de la tornada del president Terradellas a Catalunya, i que ahir en va fer 44 de la mort d'un català universal, lluitador pels drets de Catalunya i estendard del pacifisme: Pau Casals.

Aquest dissabte, l'Estat (acord entre el PP, el PSOE (i PSC) i Ciudadanos) va iniciar la suspensió de l'autonomia de Catalunya. Incapaç en tots aquests anys d'obrir un diàleg, una negociació, d'intentar entendre les demandes i el punt de vista dels catalans; i després del referèndum de l'1 d'octubre, que van intentar d'impedir per tots els mitjans imaginables i inimaginables, perseguint urnes i paperetes, entrant en mitjans de comunicació, imputant alcaldes, detenint alts càrrecs i treballadors de la Generalitat, tancats webs i comptes de twitter i, el més greu, reprimint ciutadans innocents amb una violència brutal.

Després de tot això, ara es torna a evidenciar que davant un conflicte que és polític la resposta de l'Estat es basa en la repressió i la retallada de drets: l'empresonament de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, presidents de l'ANC i d'Òmnium, acusats injustament de sedició, i l'aplicació de l'article 155 de la Constitució per abolir l'autogovern, fer un cop d'estat a Catalunya, fer fora el govern legítim i fer que ens governi un partit que només representa el 8,5% dels votants catalans. El que no han aconseguit mai a les urnes, ara ho volen fer des dels foscos despatxos de Madrid.

En lloc d'escoltar el clam majoritari dels catalans, expressat cívicament i pacíficament en les multitudinàries manifestacions de cada 11 de Setembre, i evidenciat pel resultat del referèndum, l'Estat opta per la repressió i la involució. I això no ho podem acceptar! Volem destituir el president de la Generalitat i tot el govern legítim, tutelar el Parlament, dirigir els Mossos d'Esquadra, intervenir totalment els comptes de la Generalitat, controlar TV3 i Catalunya Ràdio, desfer el sistema educatiu català... No ho permetrem!

Les institucions catalanes són ancestrals. El Parlament de Catalunya és molt més antic que l'espanyol, perquè fa molts més segles que a Catalunya ja s'optava pels valors democràtics (us recomano que escolteu la intervenció de Pau Casals davant l'Assemblea General de l'ONU on ho explica). Només cal fixar-nos, per exemple, que Carles Puigdemont és el 130è president de la Generalitat (el primer, Berenguer de Cruïlles, va ser-ho de 1359 a 1362); per tant, la legitimitat de les nostres institucions no ens ve donada per gràcia de la Constitució, sinó que prové de molts segles enrere, d'abans que existís Espanya i de molt abans, òbviament, de l'actual Constitució.

S'acosten, per tant, dies que poden ser molt durs i complicats. I nosaltres hem d'estar al costat de les nostres institucions. Tots som necessaris per defensar-les. Hem d'estar al costat del president i del govern; del Parlament; dels Mossos; dels nostres mitjans de comunicació públics; de les nostres escoles, del professorat, dels directors i directores. Ens necessiten a tots. Ens necessitem tots plegats. No podem fallar perquè ens hi juguem el futur del país!

M'adreço a tots els ciutadans de Tona, però en especial als que no sou independentistes, o que dubteu, que us estimeu el país però no acabeu de veure la necessitat de fer un Estat nou, a tots els que va votar NO en el referèndum o no va votar, a tots vosaltres que no opteu per la independència però que sou demòcrates. Perquè això ara ja no va només d'independència sí o no, ara va sobretot de democràcia, de llibertat i de dignitat. Cap demòcrata pot acceptar aquest cop d'estat sobre les institucions legítimes de Catalunya, cap demòcrata pot acceptar la violació de drets fonamentals, l'empresonament de persones per les seves idees, la supressió de l'autonomia i l'autogovern.

Us demano a tots els tonencs màxima unitat, fermesa, valentia, resistència, en la defensa i lleialtat al país i a les legítimes institucions catalanes, que tots fem el que estigui a les nostres mans per evitar el cop d'estat que es vol perpetrar, que siguem ben conscients del que ens hi va en aquest moment històric, i que també siguem ben conscients que Catalunya només ens té a nosaltres: la nostra gent. Ens tocarà sortir al carrer, desacatar situacions injustes, resistir, fer accions de protesta, sempre amb l'actitud pacífica, cívica i no violenta que ens caracteritza, però amb la màxima fermesa i determinació. I amb el cap ben alt, perquè la raó ens empara!

Us ho demano per patriotisme, per dignitat, per legítima defensa, per instint de supervivència i per sentit de la democràcia. I us ho demano, sobretot, perquè no haguem de veure que els nostres fills o néts creixen en un Estat repressiu.

Molts ànims i moltes gràcies per endavant! **Visca Catalunya lliure!**